

Най-дивиятъ народъ въ днешно време се смѣта племето Кубу, което живѣе на островъ Суматра. Това племе се дѣли на два главни клона: Орангъ-Кубу и дивитъ Кубу. Първитъ сж мохамедани и не сж тѣй диви, дори се занимаватъ съ земедѣлие. Вторитъ сж истински диваци. Живѣятъ въ най-непрестѣпнитъ дълбочини на първобитнитъ лѣсове въ южна Суматра. По начинъ на живѣене едва-едва се отличаватъ отъ дивитъ звѣрове. Тѣ нѣматъ постоянни жилища и се скитатъ изъ горитъ на малки групи. Ношуватъ или въ хралупитъ на дърветата или по клонеститъ дървета, като се привързватъ къмъ клонетъ и стѣблата съ връвъ за безопасностъ. Не умѣятъ да си правятъ дори и най-прости колиби.

Кубу не сж голѣми на ръстъ и сж много грозни. Дрехитъ имъ се състоятъ отъ кжсъ дървена кора, която не обработватъ. За оржие имъ служи тояга, заострена на единия край. Лжкътъ и стрелитъ не сж имъ познати. Не употребяватъ никакви украшения. Не отглеждатъ никакви домашни животни и не употребяватъ никакви сждове. Единственото имъ занятие е да си добиятъ храната. Ядатъ сурово месо, но най-доброто имъ ядене се смѣта змийското месо.

Тия диваци нѣматъ никакво понятие за челяденъ животъ. Щомъ израстнатъ децата, отдѣлятъ се отъ по-старитъ и образуватъ особна група, която се държи заедно. Когато нѣкой умрѣ, тѣ чисто и просто го оставятъ на онова мѣсто, гдето е умрѣлъ, и си заминаватъ. Одѣлнитъ челяди живѣятъ съвсемъ равнодушно едни къмъ други. Когато се срещнатъ, не се поздравяватъ съ никакъвъ знакъ, а всѣки мълчаливо си отминава. Отъ европейцитъ бѣгатъ въ ужасъ.